

Mioara Mocanu

Doamne, știi că moartea Ta întristează pe mulți, dar puțini din ei știu că fără ea, noi nu puteam nici să îndrăznim să ne gândim că într-o zi vom fi cu Tine pentru veșnicie.

Mulțumesc, Tată, că ai îndurat atâtea pentru noi, noi care nu suntem demni de mila Ta. Mulțumesc că acum pot să-ți spun așa:

*„Sunt ca un cerb, iar Tu ești ca un râu.
Alerg la Tine, cum aleargă
un fiu la tatăl lui.”*

*Mă simțeam atât de singur,
ca un fluture de noapte fără lumină,
Dar Tu te-ai cuprins și am venit la Tine,
Unde voi rămâne pentru totdeauna.*

*Mă simțeam atât de singur,
ca o corabie pe uscat,
Dar Tu mi-ai dat apă,
M-ai luat de mână și mi-ai spus,
«Aceasta este pentru totdeauna».*

*Nu voi mai fi niciodată singur,
Cu Tine nu voi mai fi niciodată singur.
Simt că ai venit în viața mea ca să rămâi,
Cu Tine nu voi mai fi niciodată singur.”*

Câtă întristare a fost în inimile ucenicilor când L-au văzut pe Cel ce-L iubeau și în care credeau, pe cruce, răstignit. Credeau că toată nădejdea lor s-a năruit, că au biruit romanii... dar n-a fost așa. Domnul Isus e Fiul lui Dumnezeu și Tatăl L-a înviat din morți, pentru că Fiul I s-a supus până la moarte, ducând la îndeplinire planul de mântuire. Mielul fără păcat a luat asupra Lui toate păcatele omenirii, a acceptat despărțirea de Tatăl pentru ca să ne împacă cu El. Cât har! Câtă îndurare!

După înviere Domnul Isus s-a arătat prietenilor Lui, li s-a descoperit dovedindu-le că El e Învățătorul lor. Le ardea inima în piept când le explica Scripturile și tot ceea ce s-a scris despre aceasta. Acum ei trăiau ceea ce au spus prorocii. Ce onoare! Cât har! Așa mare a fost impactul învierii în viețile lor că n-au mai putut tăcea, singurul lor

scop a fost să spună întregii lumi că Mântuitorul lor e viu și că prin El poate fi oricine salvat, ca sângele scump al Domnului Isus curăță orice păcat, schimbă vieți, dă speranță pentru viața aceasta și viață veșnică împreună cu El.

Ca odinioară ucenicilor, Dumnezeu ni se adresează și nouă, și noi suntem martorii învierii și beneficiarii ei, știind că nu suntem din lumea aceasta, că aici suntem chemați să fim ambasadorii cerului, conștienți de faptul că răsplata noastră e în ceruri, la Tatăl nostru. Glorie Lui!

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestrăicicioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.” 1 Petru 1:3-4

Ancuța Rus

CERCETAREA ÎNVIERII

pastor Daniel Chereji

„Dumnezeul părinților noștri a înviat pe Isus, pe care voi L-ați omorât, atârându-L pe lemn. Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui, și L-a făcut Domn și Mântuitor...”

(Faptele apostolilor 5:30-31)

Nemărginita putere a lui Dumnezeu s-a manifestat în cel mai extraordinar mod cu putință, înviindu-L pe Isus Cristos dintre cei morți.

Aceasta este una dintre cele mai clare dovezi ale măreției, puterii și suveranității lui Dumnezeu. În acest fel învierea lui Cristos ne obligă la supunere și adorare.

Ființele noastre slabe și limitate nu pot decât să se plece spre închinare înaintea unui astfel de Dumnezeu.

În același timp însă, învierea lui Cristos este în mod obligatoriu pentru toți oamenii și un prilej de cercetare.

Mesajul învierii nu vorbește doar despre puterea lui Dumnezeu manifestată prin ridicarea lui Cristos dintre cei morți ci ne aduce aminte și că noi l-am omorât.

În acest fel, învierea pune în contrast două adevăruri incontestabile: pe de o parte ne arată cât de mareș este Dumnezeu, iar de cealaltă parte ne dovedește cât de mizerabili suntem noi.

Mesajul complet al învierii spune că Dumnezeu L-a înviat pe Cel pe care noi l-am omorât.

La înviere, Dumnezeu a reparat ceea ce am stricat noi.

De fiecare dată când sărbătorim învierea, sărbătorim măreția, puterea, înțelepciunea și suveranitatea lui Dumnezeu.

În același timp însă nu putem ocoli întrebarea: de ce a murit Cristos, ca să trebuiască să fie înviat? Inevitabil, un răspuns sincer ne va include întodeauna pe fiecare din noi.

Păcatele noastre l-au trimis pe Cristos la cruce, răutatea noastră l-a răpus și vinovăția noastră nespun de mare l-a transformat în obiectul mâniei lui Dumnezeu.

Învierea nu are nici un protagonist printre oameni. Omul n-a fost prezent la înviere, doar omorârea Fiului lui Dumnezeu ne-a implicat pe noi în mod direct.

În acest fel ori de câte ori celebrăm învierea se cuvine ca în măsura adorării Dumnezeului veșnic să ne cercetăm în mod personal asumându-ne vina morții Fiului lui Dumnezeu.

Apoi în deplină umilință să ne pocăim spre iertarea păcatelor, acceptându-L și păstrându-L pe Cristosul înviat ca Mântuitor și Domn al vieților noastre.

Doar în acest fel vom putea sărbători cu adevărat învierea, înmănușind adorarea cu pocăința.

ANUNȚURI

Luni	- ora 10 și 17 Servicii de închinare. A doua zi de Paști
Joi	- ora 18 Biserică
Vineri	- ora 17 Clubul pentru copii Awana - ora 18 Întâlnire cu lucrătorii: Compartimentul de închinare. Vor fi prezente persoanele anunțate
Sâmbătă	- ora 18 Întâlnirea de tineret
Duminică	- ora 9 ³⁰ Pregătire pt. botez - ora 10 și 17 Servicii de închinare

*A fost întâi grădina
Unde-a îngenucheat
Grădina Ghetsimani
Acolo S-a rugat.*

*Sudori de sânge calde
Pe fruntea Lui s-au scurs
Primea neprihănirea
Păcatul greu de dus*

*A fost o judecată
Care L-a osândit
Deși Lui nicio vină
Nu i s-a fost găsit*

*Un bici roman cu sete
În carnea Lui lovea
Pe frunte erau spinii
Purtați din vina mea*

*Urmă apoi Golgota
Și răstignirea grea
Dar și urcat pe cruce
El, Domnul se ruga*

*Luat fu Domnul slavei
Și pus într-un mormânt
Dar lanțurile morții
Și-a iadului le-a frânt*

*Cântați de bucurie
Iubirea a triumfat
Cântați cu mulțumire
"Cristos a înviat!"*

Rodica Pașca

"Simon Petru, care venea după el, a ajuns și el, a intrat în mormânt, și a văzut fâșiile de pânză jos. Iar ștergarul, care fusese pus pe capul lui Isus, nu era cu fâșiile de pânză, ci făcut sul și pus într-un alt loc singur."

(Ioan 20:6-7)

Astăzi, în această Duminică de Paști, stând în fața gropii deschise, reflectăm la ceea ce s-a întâmplat acolo. Maria Magdalena vine la mormânt pe când afară este încă întuneric și vede piatra dată la o parte. Ea se grăbește să spună vestea lui Petru și lui Ioan și cei doi fug la mormânt. Ioan îl întrece pe Petru, se apleacă să se uite în mormânt, privește la haiele de pânză, dar ezită să intre. În urma lui ajunge Petru, care privește cu uimire la giulgiul gol. Câteva momente mai târziu îl urmează Ioan care crede că Isus a fost înviat din morți. Aceste versete abundă în detalii interesante fiind relatările unor martori oculari.

Când Isus a revenit din moarte, El nu a desfăcut în liniște și cu mîgală fâșiile de pânză folosite ca îmbrăcăminte pentru înmormântare. Aceasta nu a fost o desfacere, aceasta a fost o ridicare glorioasă! Însăși conceptul de înviere este supranatural. Procesul natural al descompunerii fizice

nu a fost inversat, ci dat la o parte. În încercarea de a discredita lucrarea lui Isus și de a minimaliza evidența învierii Lui, preoții cei mai de seamă iau măsuri pentru ca evenimentul să fie prezentat poporului în mod denaturat (Marcu 1,13: „și le-au zis: Spuneți așa: Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și L-au furat.”), omițând un aspect extrem de important: dacă ar fi existat vreun interes pentru nașterea unei noi religii și, implicit, destabilizarea sistemului ierarhic reprezentat de cărturari și farisei, aceasta nu ar fi fost bazată pe mărturia unor femei, care în cultura respectivă nu puteau să apară ca martori, nici a unor oameni simpli, dintre care nici măcar unul cu educație rabinică.

Învierea lui Isus este în egală măsură evidentă și de necontestat, ca și moartea Lui pe cruce, ca și nașterea și lucrarea Lui în cei treizeci și trei de ani în care natura divină se împletește în mod tainic, miraculos cu cea umană.

Hristos s-a jertfit pentru ca noi să fim curați, justificați. Biruind moartea, El mijlocește pentru noi ca mare preot înaintea Tatălui.

Așa cum spune John Stott, „Noi trăim și murim; Hristos moare și trăiește”. Și pentru că El trăiește și noi trăim.

Roxana Avram

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B